

ת"פ 57566/11/15 - מדינת ישראל נגד עומר שקי זדה.

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 57566-11-15 מדינת ישראל נ' שקי זדה ואח'

ת"פ 13629-02-14 מדינת ישראל נ' שקי זדה

ת"פ 11216-01-15 מדינת ישראל נ' שקי זדה

ת"פ 17313-12-15 מדינת ישראל נ' שקי זדה

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ מתמחה נטע יוספי
	נגד
	1. עומר שקי זדה.
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ליאור רונן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה בארבעה כתבי אישום כדלקמן:

א. בתיק **13629-02-14** הנאשם הודה ולא הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 8.12.13 בשעה 5:14 החזיק הנאשם מחוץ לתחום ביתו בסכין, מבלי שהוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

ב. בתיק **57566-11-15** הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 9.7.14 החזיקו הנאשם והנאשם האחר בטרקטורון השייך למתלונן, שיש חשד סביר שהוא גנוב מבלי שסיפקו הסבר מניח את הדעת כי רכשו את החזקה בו כדין.

ג. בתיק **11216-01-15** הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הפרעה לשוטרי בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 22.8.14 בחניית חוף גוטה באשקלון השליך הנאשם מרכבו דבר מה, זאת בכוונה להפריע לשוטרי במילוי תפקידו.

ד. בתיק **17313-12-15** הנאשם הודה ולא הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסגת גבול

עמוד 1

בצוותא חדא כדי להפחיד או להקניט את המחזיק בנכס בניגוד לסעיפים 447(א) + 29(א) , לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 29.7.15 הסיג הנאשם ביחד עם הנאשם האחר גבול למחסן השייך למתלונן, בכך שגררו מתקן כלשהו מהחניה לאזור בו נמצא המחסן, האחר עלה על המתקן החל מתעסק עם תריס דלת המחסן והנאשם עמד לידו והחזיק אותו.

הסדר הטיעון

2. ביום 27.7.15 הציגו הצדדים הסדר בתיק 13629-02-14 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יופנה לשירות מבחן, באם התסקיר יהיה חיובי המאשימה תגביל עצמה למאסר מותנה. סוכם כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר.

3. ביום 19.3.17 הציגו הצדדים הסדר בתיק 11216-01-15 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, התיק יצורף לתיק 13629-02-14. לא הוצגה הסכמה עונשית.

4. ביום 3.7.17 הודה הנאשם והורשע שלא במסגרת הסדר בתיק 57566-11-15, שאף הוא צורף לשני התיקים האחרים.

5. ביום 9.5.18 הציגו הצדדים הסדר בתיק 17313-12-15 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, לא יורשע, התיק יצורף לתיקים האחרים, עמדת המאשימה להרשעה. לא הוצגה הסכמה עונשית.

6. בסופו של יום הודה הנאשם בארבעת התיקים המצורפים והצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

7. בתסקיר מיום 17.5.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם זומן פעמיים לשירות המבחן, ועל אף התחייבותו בפני שירות המבחן להתייצב - הוא לא התייצב לפגישה.

8. בתסקיר מיום 23.11.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 24, בוגר 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. שוחרר מצה"ל לאחר שנה וחודשיים בשל אי התאמה בעקבות התנהגות חמורה. ריצה מאסר בכלא צבאי. זומן ל- 3 בדיקות שתן, 2 יצאו נקיות מסם, לבדיקה השלישית לא הגיע, לדבריו בשל עבודתו. הנאשם הודה בביצוע העבירות, יחס אותן לגילו הצעיר, ולכך שהיה חסר תעסוקה ומעש לאחר שחרורו מהצבא. מאז שנפתחו התיקים, לדבריו שינה התייחסותו, הפסיק לצרוך סמים, מנסה לשקם את

חיו באמצעות תעסוקה, שיעורי תורה וזוגיות יציבה. שירות המבחן שוחח עם אימו של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בבית אשר מעודד לחיי יושר ועבודה, הנאשם מגלה קושי בהסתגלות למסגרות, מתקשה לבחון לעומק את התנהלותו ולבחון את התנהגותו באופן ביקורתי. שירות המבחן התרשם כי גם כיום הנאשם לא הצליח לגבש תפיסה באשר לעתידו ומבטא שאיפות מבולבלות לעתיד. שירות המבחן התרשם כי התערבות טיפולית עשויה לסייע לנאשם לערוך התבוננות מעמיקה בהתנהלותו. הנאשם הביע אמביוולנטיות ביחס להשתלבות בטיפול. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון על מנת לבחון את מחויבותו של הנאשם לקשר טיפולי.

9. בתסקיר מיום 26.2.18 מציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצה הכנה והכוון לטיפול קבוצתי. הנאשם הגיע לסדנה באיחור ניכר והתקשה לשתף פעולה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם צעיר בראשית דרכו אשר מתקשה לקבל גבולות וסמכות, טרם גיבש זהות עצמאית ויעדים ומטרות להמשך חיו הבוגרים. הנאשם זומן פעמיים נוספות למסור דגימת שתן. פעם אחת לא התייצב לדבריו בשל אזכרה של דודתו ובפעם השנייה מסר דגימה נקייה מסמים. שיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי והתנהל בעיקר ביוזמת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה להיות מושפע מחברה שולית. לאור גילו הצעיר, אופי העבירות ובכדי למנוע המשך התדרדרותו והעמקת הקשרים עם חברה שולית, ראה שירות המבחן חשיבות להעמיד את הנאשם במבחן. בנוסף המליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית בדמות של"צ.

10. בתסקיר מיום 28.3.18 ציין שירות המבחן את התלבטותו ביחס לשאלת ההרשעה. בסופו של יום ועל מנת שלא לחבל לנאשם בתהליך השיקום המליץ בזו הפעם להימנע מהרשעת הנאשם.

טיעוני המאשימה לעונש

11. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה מבית דין צבאי. הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם, לכך שהפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, לחלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירות. לדבריה מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאירועים נע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה שכן המלצה זו אינה הולמת את המפורט בתסקירים, ועניינו של הנאשם אינו עומד בקריטריונים להימנע מהרשעה. לאור מכלול הנתונים המאשימה עתרה לעונש ברף התחתון של המתחם וענישה נלווית.

12. ב"כ הנאשם טען כי העבירות בוצעו על גבול הקטניות, כי בין העבירות חלפו מספר חודשים ומאז לא חזר לפעילות עבריינית. טען כי נסיבות ביצוע העבירות הן ברף הקל, כי מהתסקיר ניכר כי קיימת התקדמות, אמנם איטית אך יציבה. לדבריו האיזון שערך שירות המבחן הוא ראוי והוכיח את עצמו בכך שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. לאור האמור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה בתיקים בהם הורשע, ולסיים את ההליכים ללא הרשעה.

13. הנאשם ציין היום שנמצא במקום אחר בחיים. היום הוא עובד בתחום דודי השמש.

דין

14. כתבי האישום מתארים 4 אירועים נפרדים ושונים, שאינם קשורים זה לזה ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מהאירועים.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 13629-02-14

15. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובטחונו.

הוראת החוק האוסרת החזקת סכין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עימה "תרבות הסכינאות". (רעפ 7484/08 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2009(4), 4131)

ראו דברי בית המשפט בע"פ 2047/07 **הנוק נ' מדינת ישראל**:

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

ראו גם ע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים תכופות, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נוטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה מגיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שנראה בעיניהם כ"סכסוך". [...] לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הציבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב'תופעת הסכינאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במילות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דינו"

16. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך בשים לב שלא נעשה שימוש בסכין ואיש לא נפגע.
17. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק הסכין על גופו מחוץ לביתו בשעת בוקר מוקדמת. העבירה לא בוצעה בתחום. לא נעשה שימוש בסכין.
18. בחינת **מדיניות הענישה** בעבירה של החזקת סכין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:
- רע"פ 2968/12 **אלזידנ' מדינת ישראל** (הוטל מאסר מותנה לצד ענישה נלווית, ערעורים למחוזי על קולת וחומרת העונש נדחה, בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה).
 - רע"פ 3446/10 **סאלחעבדאלחלים' מדינת ישראל** (בית משפט קמא נמנע מהרשעה, בית משפט המחוזי קיבל את הערעור והרשיע, בית המשפט העליון חזר וביטל את ההרשעה).
 - רע"פ 5127/09 **יפקחנ' מדינת ישראל** (5' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו).
 - רע"פ 2932/08 **מרגאנ' מדינת ישראל** (2' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו).
- ראו גם: ת"פ (קג"ת) 44644-10-15 **מדינת ישראל נ' סטניסלב גלמן**; ת"פ (רמלה) 6440-05-15 **מדינת ישראל נ' אפראימוב**; ת"פ (רמלה) 26684-09-14 **מדינת ישראל נ' פראס מוראד**; ת"פ (ת"א) 22663-11-11 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן**.
- למקרים שהסתיימו ללא הרשעה ראו למשל: ת"פ (קג"ת) 46931-07-14 **מדינת ישראל נ' שניר מחלוק**; ת"פ (קג"ת) 12124-01-14 **מדינת ישראל נ' רפי אברגל**; ת"פ (קג"ת) 14873-12-13 **מדינת ישראל נ' דמיטרי אבדורזקוב**; ת"פ (קג"ת) 3005-10-13 **מדינת ישראל נ' תומר צור**; ת"פ (קג"ת) 4670-09-12 **מדינת ישראל נ' טיגבה אווקה**; ת"פ (ת"א) 5144-08-10 **מדינת ישראל נ' מוחמד דעאס**; ת"פ (נתניה) 23356-02-16 **מדינת ישראל נ' דניאל אלדן אביטבול**.
19. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לארוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.
- מתחם העונש ההולם בתיק 57566-11-15**
20. **הערך המוגן שנפגע** בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב הוא שמירה על רכושו של אדם, שמירה על תחושת הבטחון של הציבור.
21. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף הגבוה.
22. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה בצוותא עם אחר. נתתי דעתי לכך שהרכוש החשוד כגנוב הוא טרקטורון. נתתי דעתי לכך שאין אינדיקציה לכך שהעבירה בוצעה בתחום. נתתי

דעתי לכך שהטרקטורון הושב לבעליו ללא כל נזק.

23. **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבמקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר קצר, הענישה תלויה בין היתר במהות הנכס החשוד שהוחזק.

ראו למשל:

- ת"פ (ב"ש) 49382-07-15 **מדינת ישראל נ' זריצקי** (1.1.18) הנאשם הורשע בהחזקת משפך רכב החשוד כגנוב, נדון בהסדר למע"ת והתחייבות.
- ת"פ (ב"ש) 5086-01-16 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (6.4.17) הנאשם הורשע בהחזקת אביזרי נשק ותחמושת (מחסניות וכדורים) שיש עליה חשד שהם גנובים. נדון בהסדר למע"ת וקנס.
- ת"פ (ב"ש) 34284-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאבד** (18.2.18). הנאשם הורשע בהחזקת 5 מוטות ברזל שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים. נדון בהסדר למע"ת והתחייבות.
- ת"פ (ב"ש) 51733-08-16 **מדינת ישראל נ' ברנס** (25.4.17). הנאשם החזיק 110 ציפורים מסוג קנרים ותוכונים שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים. נדון במסגרת ההסדר ללא הרשעה וחוייב בתשלום הוצאות משפט בסך 3000 שח.
- ת"פ (קג"ת) 31188-12-17 **מדינת ישראל נ' נקשרי** (18.12.17). הנאשם החזיק טלפון שיש עליו חשד סביר שהוא גנוב. נדון במסגרת הסדר למע"ת, קנס, התחייבות ופיצוי.
- ת"פ (קג"ת) 57265-06-16 **מדינת ישראל נ' צוציאשוילי ואח'** (30.10.17) הנאשם החזיק משקפים שיש עליהם חשד סביר שגנובים והפריע לשוטר במילוי תפקידו בכך שהשליך המשקפיים. נדון בהסדר למע"ת.

24. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 11216-01-15

25. **הערך המוגן** בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוא הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי.

26. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך ומתבטאת בהשלכת דבר מה מידו של הנאשם.

27. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי שלא היה תכנון מוקדם ולא תחכום בביצוע העבירה. מעבר להשלכת דבר מה לא ביצע הנאשם עבירות נלוות.

28. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרעה לשוטר** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר קצר. ראו למשל רע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב רוסמן נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל; ע"פ (י-ם) 8414-09-11**

עמוד 6

חחיאשוילי' מדינת ישראל; ת"פ (ת"א) 30713-06-10 מדינת ישראל נ' ליאת רפאל; ת"פ (רח')
8504-03-12 מדינת ישראל נ' אוחנה.

29. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בתיק 17313-12-15

30. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו מביצוע עבירה של הסגת גבול כדי להקניט הם שמירה על קניינו של אדם, ושמירה על תחושת בטחונו של הציבור.

31. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך בשים לב לתיקון המהותי שבוצע בכתב האישום.

32. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה בצוותא עם אחר, לכך שהסגת הגבול היתה למחסן, ולשם ביצוע העבירה גררו הנאשמים מתקן כלשהו שהיה במקום כדי להגיע לתריס. נתתי דעתי לכך שחלקו של הנאשם קטן יותר מחלקו של האחר, האחר הוא זה שטיפס על המתקן והתעסק עם התריס. הנאשם עמד לידו והחזיק אותו. אין אינדיקציה לתכנון מוקדם. העבירה לא בוצעה בתחכום. נתתי דעתי לכך שלא בוצעו עבירות נלוות מעבר להסגת הגבול.

33. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה (ובמקרים חריגים הימנעות מהרשעה) ועד למאסר קצר. ראו למשל:

· ת"פ(ב"ש) 4156-01-15 **מדינת ישראל נ' קמאל אבו-עמאר** (23.1.18) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסגת גבול ונדון במסגרת הסדר למאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

· ת"פ (פ"ת) 9662-10-14 **מדינת ישראל נ' יעקב בן סימון** (11.7.17) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה וצו מבחן.

· ת"פ (נתניה) 17082-05-15 **מדינת ישראל נ' גאורגי חנוכוב** (18.7.17) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הסגת גבול ותקיפה נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה וקנס.

· ת"פ (ירושלים) 17403-09-17 **מדינת ישראל נ' מוחמד עבד אל רחמן** (10.1.2018) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסגת גבול וגניבה ונדון במסגרת הסדר למאסר מותנה וקנס.

· ת"פ (רחובות) 10747-07-14 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו עדיה** (10.10.2016) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה מרכב ונדון לשל"צ ללא הרשעה.

· ת"פ (ק"ת) 15467-08-14 **מדינת ישראל נ' אילן סלקר** (8.3.18) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסגת גבול ונדון במסגרת הסדר למאסר מותנה והתחייבות.

· ת"פ (ק"ת) 8591-07-16 **מדינת ישראל נ' יעקב מלכה** (1.1.18) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה והסגת גבול לצוותא אחד ונדון במסגרת הסדר למאסר מותנה התחייבות וקנס.

34. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בכללותו בנסיבות שבפני, נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר.

שאלת ההרשעה

35. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

36. בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

37. ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

38. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

39. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

40. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

41. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם שבפני, הגעתי לכלל מסקנה כי לא מתקיימות אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות וביטול הרשעותיו של הנאשם בארבעת התיקים שבפני.

42. כאמור אין מדובר בעבירה ראשונה. לנאשם הרשעה קודמת, הגם שמבית דין צבאי, שם נדון לעונש מאסר. אין עסקינן בעבירה יחידה, הנאשם נותן את הדין על ארבעה אישומים שונים מארבעה מועדים שונים, עבירות שהתפרסו על פני למעלה משנה וחצי. ביצוע העבירות מלמד על אופן התנהלותו, ואין מדובר בהתנהגות מקרית.

43. לא התרשמתי שהרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, שיתוף

הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן היה חלקי בלבד. לפגישות הראשונות כלל לא הגיע. לבדיקות לאיתור שרידי סם הגיע באופן חלקי. לקבוצת הכנה בה שולב הגיע באיחור ניכר. מעיון בתסקירים עולה כי הגם שנאשם מגייס יותר כוחות מבעבר לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הוא עדיין נמצא בשלב הראשוני של הכרה במאפיינים אשר הביאוהו למעורבותו הפלילית. התרשמתי כי טרם החל הליך ממשי של שיקום.

44. הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדינו ועל אף היותו "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה. ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל:

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"

ראו גם רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל.

יודגש כי הנאשם שבפני כבר אינו קרוב לגיל הקטניות, שכן כיום הוא בן 24.

יחד עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו.

כך למשל, בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, כך גם, בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל.

45. ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "מקבילית כוחות":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

46. לאור ריבוי העבירות, לאור עברו של הנאשם, לאור שיתוף פעולה חלקי בלבד עם שירות המבחן, בשים לב שטרם החל בהליכי שיקום ולאור העדר נזק קונקרטי, הגעתי לכלל מסקנה כי לא מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין

עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

47. לא נעלמה מעייני המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם. כפי שעולה מהתסקיר גם שירות המבחן התלבט רבות בטרם גיבש את המלצתו. שירות המבחן מצא להמליץ על ביטול ההרשעות על מנת שלא לחבל בהליך השיקום.

48. אין בידי לקבל המלצה זו.

מן המפורסמות הוא שבית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן.

אני סבורה שבאיון של מלוא הנתונים בעניינו של הנאשם גובר האינטרס הציבורי על השיקול האינדיבידואלי.

49. **לפיכך הרשעותיו של הנאשם בתיקים 57566-11-15 ו- 11216-01-15 תוותרנה על כנן ואני מרשיעה את הנאשם בשני התיקים האחרים:**

א. בתיק **13629-02-14** בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ב. בתיק **17313-12-15** בעבירה של הסגת גבול בצוותא חדא כדי להפחיד או להקניט את המחזיק בנכס בניגוד לסעיפים 447(א) + 29(א), לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

50. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. כאמור שיתוף הפעולה של הנאשם עם הליכי השיקום הינו חלקי ואין בו כדי להצדיק סטיה ממתחם העונש ההולם.

51. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון כי הנאשם נותן את הדין כאמור בגין 4 תיקים שונים ובלתי קשורים.

52. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו.

53. לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם הרשעה יחידה בעבירה של העדר מן השירות בגינה ריצה עונש מאסר.

54. לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות. הנאשם ביצע את העבירות בין השנים 2013-2015 בהיותו בן 19-21 - "בגיר צעיר".

55. לקחתי בחשבון כי ממועד ביצוע העבירות חלפו 3-4.5 שנים, וכי מאז לא נפתחו תיקים חדשים.

56. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.

57. לקחתי בחשבון את ניסיונותיו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי, הגם ששיתוף הפעולה כאמור אינו מלא.
58. לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן. שירות המבחן סבר כי נכון יהיה להעמיד את הנאשם במבחן על מנת למנוע את המשך התדרדרותו והעמקת הקשרים עם חברה שולית.
59. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, בכל הנוגע לרכיב המאסר. מצאתי הצדקה לשים דגש בענישה על ההליך השיקומי. לאור ההתקדמות האיטית בהליך הטיפולי צו המבחן יהיה לתקופה ממושכת.

עונשו של הנאשם

60. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. אני גוזרת על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת לבל יעבור הנאשם תוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש.
- ב. אני גוזרת על הנאשם קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 10.6.18.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש והכל תוך 3 שנים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ד. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנתיים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.
- ה. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 200 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע במתנ"ס ברנע בתפקידי תחזוקה וגינון בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן

הורשע, במקום צו השל"צ.

המוצגים בכל התיקים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ח, 17 מאי 2018, בהעדר הצדדים.